

ментом багатьох є те, що майбутні батьки просто не можуть матеріально забезпечити дитину. Деякі говорять нібито це не привід, все одно потрібно народжувати, держава буде допомагати. Психологічно деякі родини такого не витримують і відправляють дітей у дитячий будинок. Існують думки, що краще нехай дитина буде виховуватися там, ніж її просто вбиватимуть. Навіть, приводять аргументи, що існує багато відомих і успішних людей, які є вихованцями дитячого будинку. Звичайно, що є такі представники. Більшість таких дітей в майбутньому не мають змоги отримати якісну освіту і виховання.

Підводячи підсумки, хочеться зауважити, що аборт все ж таки є вбивством. Для когось – це вбивство людини, для когось певного індивіда, але все одно це є вбивством живого організму. Також слід зробити наголос на тому, що це є небезпечним явищем для жінки також. Водночас, це і право кожної жінки, проте не будемо забувати, що батько також має право впливати на вибір.

Ми живемо в ХХІ столітті, пріоритети, звички, хід думок – все змінюється. Люди в наш час звикли цінувати свободу і не дуже добре ставляться до її обмеження. Це дуже неоднозначне і спірне питання. Тож давайте з толерантністю відноситися до вибору оточуючих.

1. Конституція України від 28 червня 1996 року // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30.

2. Проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо заборони штучного переривання вагітності (абортів). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=42765.

3. «В Україні вбили 40 мільйонів людей», – Патріарх Святослав [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://risu.org.ua/article_print.php?id=47137&name=religion_and_society&_lang=ua&.

Повстін Іван Віталійович
курсант факультету економіко-правової безпеки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

*Науковий керівник –
доцент кафедри філософії та політології
факультету економіко-правової безпеки, к.і.н. Головіна О.В.*

ПРИЙОМИ МАНІПУЛЮВАННЯ У ПРОПАГАНДІ ЯК РІЗНОВИДІ АРГУМЕНТАЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ

З виникненням та розвитком суспільства та появою перших протодержав, з'являється якісно нова система управління державою, яка передбачає нові моделі суджень щодо правильного управління державою. Правлячі

верхівки багатьох держав вбачали корисним застосування так званого методу “Нав’язування” власної думки, тобто думки яка вигідна для їхнього правління, для збагачення певної особи, або групи осіб.

Кажучи про пропаганду не всі люди розуміють її визначення та значення, використовуючи такі вставні слова як: “Як ми всі знаємо що таке пропаганда...” та ін. Давайте зробимо визначення терміну “Пропаганда”, яке б найбільш влучно підходило до значення цього слова, отже пропаганда – це форма комунікації, спрямована на поширення в суспільстві світогляду, теорії, твердження, фактів, аргументів, чуток та інших відомостей для впливу на суспільну думку на користь певної спільної справи чи громадської позиції. Таким чином пропаганда, як інструмент та засіб часто використовувався та використовується певними особами або групами осіб задля втілення певних особистих інтересів.

Для здійснення пропаганди використовують чимало методів, які базуються на дослідженнях соціальної психології. Багато з цих методів базуються на логічних помилках, оскільки пропагандисти використовують аргументи, які хоча деколи переконливі, але не завжди достовірні.

Багато часу витрачено на аналіз способів, якими передаються повідомлення пропаганди. Ця праця важлива, але зрозуміло, що стратегії розповсюдження інформації стають стратегіями пропаганди, коли заряджені пропагандистськими повідомленнями. Виявлення цих повідомлень є обов'язковою передумовою для вивчення методів, якими ці повідомлення розповсюджуються. Приведемо та розтлумачимо декілька видів маніпуляції використані в пропаганді:

1) Перехід на особистості - Полягає в тому, щоб атакувати опонента, а не його аргументи, тобто «переходити на особистості». Це метод ще називають отруєння джерела.

2) Багатократне повторення - Цей підхід до аргументації використовує невтомне повторення ідеї. Ідея, особливо простий слоган, який повторюється достатню кількість разів, може сприйнятися як правда. Цей підхід діє, коли кількість медійних джерел обмежена або контролюється пропагандистом.

3) Апелювання до авторитету - Це спосіб використання публічних висловлень відомих або шанованих людей на користь або проти позиції, ідеї аргументу або порядку дій. Інакше називається спосіб підтвердження.

4) Апелювання до страху - Особа, що використовує цей аргумент, намагається отримати підтримку своїм ідеям/поглядам, граючи на наявних страхах та упередженнях аудиторії, наприклад, Йозеф Гебельс використовував працю Теодора Кауфмана «*Німеччина повинна зникнути!*» щоб заявляти, ніби Союзники прагнуть знищити німецький народ.

5) Використання упереджень - Використання вагомих або емоційних термінів, щоб надати вагомості або моральної добродетельності, аби тільки повірили висловленому. Використовується для фанатичного чи обманного способу.

6) Апеляція до народу – Метод, що полягає у отриманні підтримки пе-

вному висновку/твердженню з боку більшості стимулюванням почуттів та ентузіазму мас.

7) Дезінформування – Створення або видалення інформації з публічних документів з метою створення неправильного документування події або дій особи чи організації, включаючи повну фальсифікацію фотографій, кінокартин, трансляцій та звукозаписів, подібно до друкованих документів.

8) Ейфорія - Використовується подія, яка викликає ейфорію чи щастя або використовується відповідна подія для підняття бойового духу. Ейфорію можуть створювати оголошенням вихідного, роблячи доступними предмети розкоші, або проводячи парад з парадними оркестрами та патріотичними посланнями.

Існують також багато інших методів, які впливають на думку людей, ми привели найпоширеніші з них у сучасному суспільстві. Приведені вище методи часто використовують саме не демократичні країни (тоталітарні, авторитарні), але їх використання також спостерігається і в демократичних.

Отже таким чином, ми робимо висновок, що існує багато пропагандистських маніпуляцій, які полягають у «перекручуванні» аргументації, або ж у повній її відсутності, які здатні нав'язати свої ідеї особі, чи групі осіб. Також деяка пропаганда є позитивна, а деяка негативна.

1. Бойко О. Пропаганда // Політична енциклопедія. Редкол.: Ю. Левенець (голова), Ю. Шаповал (заст. голови) та ін. — К.: Парламентське видавництво, 2011. — 610 с.

2. Шведа Ю. Політичні партії. Енциклопедичний словник. — Львів: Астролябія, 2005. — 488 с.

3. Пропаганда як інформаційно-психологічний складник політичних процесів: Моногр. / Л. Є. Леонтєва; Львів. нац. ун-т ім. І.Франка. — К.; Л., 2004. — 298 с.

Рец Віолетта Володимирівна
курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

*Науковий керівник – доцент кафедри філософії та політології,
к.філос.н., доц. Підлісний М.М.*

ТОЛЕРАНТНІСТЬ ЯК ОЗНАКА ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Актуальність теми. Сьогодні модернізоване суспільство знаходиться на роздоріжжі, перш за все, ідеологічному, тому що прогрес розширив межі, які концептуально може досягнути людський розум, але, на жаль, не надав зрозумі-